

BÓKA MÁRIA KÉT VERSE

NOVEMBERI CSŐSZ

Vergődik egy pillangó
az ágaktól megvált
színtelen
leveleken,
az ősz nem érti őt,
a földet ölelőt.

Balga novemberi csősz
mint agg, úgy piheg,
mint akit megtagadott
a napimádó
könyörület,
minden porcikája
kihűlő és reszketeg.

Halványlila pillangó,
a tél készül, ne feledd,
késő ősszel
ne marasztald,
szárnyaiddal ne gyötörd
a lehullott levelet.

Palics, 2000

SEJTELEM

Történt-e már veled,
hogy szeretted volna
megállítani
a lebukni készülő napot,
hogy kelletlen
ne kelljen
szuroksötétben
csillagösvényre lépni,
ahol a hold
kölcönkapott fénye
ezüstöt old.
Rejtett szögletekben
láttál-e már
gyülekező árnyakat,
amint sustorogva
összedugják fejüket –
tartott-e már fogva
sejtelmi csapda,
hogy valahonnan
valami szép, az éj
kiszögellő hágcsóin
elindul feléd,
bár ezt nem tudja még,
hol talál rád,
és mi a neved.

Palics, 2003